Pag, 12.02.92.

GOSPODO!
PAŽANI!
PRIJATEJI I NEPRIJATEJI KERNEVALA!

Okupili smo se u najtužnijem trenutku,ali nismo tužni!
Ponosni smo,jer eto i uskraj svih zapreka,smutnji i karanja
Mi Marka užigjemo na Cistu sridu!

Naš grih,grih svih nas! Mrak oko nas i u namin danas će gorit kaj ca je vjekovima gori na našemu Mostu da sa sebe otresemo nemir srca naših,da vatra nad silom mraka donese svjetlo i toplinu na kojoj će se grijati naša srca...na kojoj ćemo graditi naš spokoj i našu sreću.Za nas i za djecu našu - najveće bogatstvo ovoga grada.

Naši su nan dedi
xx
dedovi su nam pamćenjem darovali ovaj dan i neka on bude u duhu te poruke.Nikada nije Marko bi njihov - bogataški,Marko od vlasti,....Marko je uvik bi misal siromaha i bespomoćnih,jer su jedino krez njegove usta mogli reć kukod istinu,mogli su se i narugat!Istina češće sami sebi,nemoćnima,debulima,siromasima kaj ca su i sami bili.I sve su se vlasti bojale Markovih oporuka. Jer se krez Markove usta mogla porucit Istina i baren njen mogući delić!

Zato ovaj tužni zbor i doživljavam kaj dio pročišćenja,kaj dio vlastitog oslobađanja od mraka,kao trenutak spoznaje istine o sebi i o ovima oko nas.Pa,ma kakovi bili.I kao opomena.Za sve one koji u snazi moći i snagom moći mogu a neće da donose dobro,da donose svjetlo i više ljudskog.